

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH

ČÍSLO 6

ROČNÍK 2015/2016

Únorové okénko ředitele

V únoru jsme obdrželi mail, že monitorovací zpráva grantu ve výzvě 56 byla přijata, a tudíž byl projekt ukončen, tzn. oprávněně jsme čerpali cca 432 tisíc Kč. Z pěti grantů z roku 2015 chybí již jen schválit zprávu posledního grantu. Připravujeme ve spolupráci se Spolkem přátel školy Školní slavnost. Děkujeme všem sponzorům za dary do tomboly a organizátorům za čas strávený na přípravě akce. Podali jsme daňová priznání ze závislé činnosti, srážkovou daň, hlášení o povinném podílu, připomínkovali státní rozpočet, vydali zápisové lístky pro přijetí na střední školy, pomohli žákům s podáním přihlášek na střední školy. Byl jsem na setkání ředitelů regionu jihozápad s ministryní školství a jejími dvěma náměstkyněmi na téma Společné vzdělávání. Vývoj této změny bedlivě sledujeme jako i další připravované legislativní změny ve školství (povinný poslední rok předškolního vzdělávání, změna

financování škol, kariérní řád).

Přišel dopis, který někdo zapomněl konkrétně podepsat. S tímto dopisem bude naloženo přesně podle postupu, jak s těmito dopisy nakládat. Chtěl bych říct, že pokud má někdo připomínky, jsme připraveni na ně odpovědět písemně, či dohodnout osobní schůzku. Věřím, že mlčící většina je se školou spokojená. Rodič je zodpovědný za vzdělávání svých dětí. Naše škola poskytuje vysokou kvalitu vzdělávání (testujeme firmou Scio, která připravuje přijímací testy na gymnázia v Jihočeském kraji a Národní srovnávací testy, která jsou přijímačkami na VŠ), používáme nejmodernější metody a postupy a je na rozhodnutí každého, zda této nabídky využije.

Na konci minulého roku Krajská hygienická stanice jako kontrolní orgán dohlížející na školní stravování ohodnotila jídelniček, jak naplňuje Nutriční doporučení MZd. Nyní jsme obdrželi závě-

rečné hodnocení, které zní – velmi dobře. Pro získání nejlepšího hodnocení chtělo ve sledovaném období zvýšit počet zeleninových polévek (bylo 10 a ne požadovaných 12), chybělo jedno bezmasé luštěninové jídlo a chybělo jedno jídlo obsahující ryby. Z pěti škol, kde se kontroloval jídelniček, jsme dopadli daleko nejlépe. Nutriční doporučení a závěr KHS najdete na stránkách školy v sekci jídelna.

V mateřské školce se pro předškoláky rozběhl kroužek logopedie. Dle plánu pro rok 2016 došlo k modernizaci nábytku v šatně třídy Stromků a další zpříjemnění provozu v podobě žaluzií v jídelně Stromků a Sluníček. Znovu upozorňuji, že u paní zástupkyně Strejcové se vydává potvrzení o zaplacení „školkovného“, které jednomu rodiči sníží daňový odvod.

Ve sportovní hale jsme o prázdninách opravili rošt pod podlahou. Na dvou místech se opatrně stáhl povrch, odšroubovala se krycí dřevotřísková deska, opravil rošt a našroubovala se nová deska a zpět se nalepil původní

povrch. Instalovali jsme zbylé kryty zářivek. Halu navštívil bohužel i zloděj, který odcizil ledkové žárovky na záchodech, a dokonce i ve sprše, tam je ale vyměnil za obyčejné.

Proběhla další okresní kola olympiád. Eliška Bervidová obsadila v olympiádě z anglického jazyka 3. místo a Jitka Pavlíčková obsadila 2. místo v zeměpisné olympiádě. V hodnocení od společnosti Scio přišlo, že Lucie Dražilová dosáhla nejlepších výsledků v ČJ (a to potvrdila i 4.–5. místem v okresním kole olympiády z ČJ) a Jitka Pavlíčková v obecných studijních předpokladech a matematice v Jihočeském kraji.

Petr Havlík - ředitel školy

žití. Oskar dlouho ležel u krbu, až jednoho dne vstal, zcela zdravý a s nádhernou srstí. Tady se zobrazují autorovy schopnosti snad nejvíce.

Abych ale neprozradila příliš mnoho, vysvětlím, proč mě kniha tak mile překvapila. Jak jsem se již zmínila výše, její název mě navádl k mylnému závěru, že patří mezi dětské knihy. Proto vám rádím, abyste nikdy neposuzovali knihu pouze podle názvu. Stejně jako já můžete zjistit, že například tato by se dětem spíše nehodila. Autor totiž často popisuje i to, jak postupoval během operace. Z tohoto důvodu bych knihu nedoporučovala ani slabším povahám. A ne vždy končí povídky šťastně.

Doufám, že i vy, milí čtenáři, si knihu oblíbíte tolik jako já. A věřím, že pokud si ji přečtete, budete souhlasit s mým názorem, tedy že kdo posuzuje knihu podle názvu, může se připravit o spoustu báječných příběhů.

Lucie Dražilová

Moje milá anglina

Podle mě nejsou olympiády o výhře nebo umístění. Je to spíš o tom, jaký ze sebe máte dojem a hlavně jak jste se sebou spokojení, ale musím uznat, že pocit vítězství nebo jakéhokoliv úspěchu je opravdu krásný. Na olympiádu jsem jela, abych si to užila a udělala si takový příjemný den volna. Samozřejmě jsem chtěla dobře reprezentovat školu a nějak slušně se umístit, to chce snad každý. Ale hlavním důvodem byla má zvědavost, jak se soutěž od loňského ročníku změnila. Je jisté, že jsem byla na jednu stranu nervózní a modlila jsem se, abych to nějak nezvorala. Ale na druhou stranu jsem si věřila a snažila se ze sebe dostat maximální výkon. Jednoduše jsem to nějak neřešila

a ono se zadařilo. Třetí místo je skvělé, ale myslím, že každý, který se zúčastnil, měl dobré výkony a vůbec nezáleželo na nějakém umístění či pořadí v žebříčku. Je hezký pocit něco dokázat, ale ještě hezčí je, když si něco užijete a jste spokojeni sami se sebou a svými výkony.

Eliška Bervidová

Hurá na Karla

Původně jsme měli jet dva, Vítek Mikulanda a já, protože jsme jako vítězové školního kola dosáhli stejného počtu bodů. Pořadatel měl právo omezit počet soutěžících, a tak nakonec vybrali jen mě, protože jsem měl štěstí, že jsem v abecedním pořadí před Vítkem. Z ostatních škol postoupili i soutěžící, kteří dosáhli někdy i výrazně vyššího počtu bodů ve školním kole než my. Když nám pan učitel přinesl vytištěné výsledky, podívovali jsme se, že jsem deset z nich dokázal v okresním kole předběhnout a získal o šestnáct a půl bodu více než poslední, a to není dějepis zrovna můj koníček.

Když jsme v den D dorazili na místo, podepsal jsem prezenci a šel čekat do chodby. To už mne pan učitel nadržel za ručičku. Musel jsem se spolehnout jen sám na sebe. Bohužel právě ten den měl autobus z Chýnova asi hodinu zpoždění, takže jsme museli čekat na zahájení soutěže téměř hodinu. Mezitím si všichni opakovali, co všechno o Lucemburcích

Milí čtenáři, mnohé knihy nám třeba připadají podle názvu dětské, ale když je čteme, zjišťujeme, že by se dětem nemusely zamlouvat. S takovou knihou jsem se setkala nedávno. Napsal ji veterinář James Herriot, který pochází z Velké Británie, a ačkoliv má rád všechna zvířata, upřednostňuje kočky. A právě jim věnoval soubor povídek nesoucí název Moje nejmilejší kočičí historky. Seznamuje nás se svými zkušenostmi ohledně koček, avšak ne vždy se mu daří jim pomoci. Skutečný zázrak se ovšem odehrává hned ze začátku, kdy je do jeho ordinace přinesen kocourek Oskar. Pravděpodobně se srazil s autem a břicho měl celé rozpárané. Pan Herriot se ze všech sil snažil nebohého kocourka zachránit. Nedával mu moc šancí na pře-

a Karlu IV. ví. Někteří vytáhli hustě popsané sešity a někteří dokonce i desky s volnými papíry a jako pávi zastrášovali své soupeře. Konečně všichni soutěžící dorazili, sedli jsme do lavic a začali psát. Překvapilo mne, že dvě otázky byly navlas stejné jako ve školním kole. Na vyplnění testu jsme měli hodinu čistého času, ale většina odcházela vyčerpaná dříve. Jenom já a ještě jeden kluk jsme využili času skoro až do konce. Mně se to vyplatilo, protože pár minut předtím, než jsem práci odevzdal, jsem si vzpomněl na odpověď jedné z otázek. I když jsem skončil ve druhé třetině startovního pole, myslím si, že účast v okresním kole je cenná zkušenost. Možná jsem poznal i některé ze svých budoucích spolužáků a připravil se na atmosféru přijímacích zkoušek.

Michael Filip

Kotlové dotace

Často je školám vyčítáno, že nutí děti jen biflovat a drilovat mraky informací, které jsou v praktickém životě k nepotřebě. Myslím, že jen sami žáci mohou rozhodnout, jak je ta která škola a jejich učitelé učí a připravují na život. Přesto vím, že trénink kritického myšlení není nikdy zbytečný.

Březen za kamna vlezem. Letos se už asi moc choulit nedeme, ale topit se musí pořád. V uplynulých měsících nás inzertáty ve všech médiích lákaly na kotlíkové dotace. Na trampské náčiní to asi nebude. Ministerští úředníci zřejmě chtějí využít přirozené lidské náklonnosti k mláďátkům a pomoci nám k novému, samozřejmě ekologičtějšímu kotlíku či kotlíčku do našeho sklepička. Fuj, je to nakažlivé.

V našem čtyři roky starém kotli s dobrým tahem vysokého komínu hoří jen papír, suché dřevo a kvalitní nízko sirné uhlí z dolu Bílina, které si nechám vozit zabalené přímo od výrobce, abych měl alespoň nějakou záruku, co do kotle přikládám. Kolem venkovské chalupy je vždy hodně dřeva, které dosloužilo, mnozí mají své lesy, takže klasický kotel může být dobrým řešením jak uklidit a ještě ušetřit přírodě i sobě za topení. Najednou přijde zákon, který měl původně zatočit s lidmi, kteří nemají svědomí a proženou kotlem pet lahve a jiné plasty, cvičky i mokré dřevo. Ničí si kotel, komín a hlavně všem dokola plíce a životní pohodu. O úspěšnosti zákona nebude rozhodovat kvalita nízko emisních kotlů ani množství kotlových dotací, ale vymahatelnost práva. Proč je například pro stát tak složité zajistit kvalitní práci Stanic technické kontroly? Jak to budou zvládat u lokálních topenišť obce? Na zákaz klasických kotlů doplatí mnohem víc lidé, kteří jsou poctiví, topí slušně a navíc nemají na takové investice peníze. Bohužel jsem přesvědčený, že ušetřit za pomoci nejmodernějších technologií a pomoci přírodě a sobě mohou jen bohatí lidé.

Proč mi to tolik připomíná východiska dnešního inkluzního šílenství. Vláda se chtěla zalíbit brusselské administrativě a ukázat, jak chráníme práva romských dětí. Zrušením základních škol praktických a nuceným přechodem žáků s lehkým mentálním postižením do základních škol jim určitě nepomůžeme, ale potrestáme a pošlapeme práva všech ostatních, především pak rodičů a dětí, pro které speciální školství vzniklo a dávalo jim šanci na spokojený život. Koho zajímá, odkud беру své přesvědčení, přečtěte si na školním webu článek K tématu inkluzivního vzdělávání.

A nyní přijde argument, pro který budu náš klasický kotel chránit vlastním tělem proti státní zvěři, která ve jménu ekologie nechá zmraznout své občany. Příliš jsme si zvykli na samozřejmost elektřiny a dalších civilizačních vymožeností. Ve škole vidím, co udělá s dětmi občasný, několik desítek minut trvající výpadek internetu. Žádný z evropských ani našich politiků, kteří namíchali z kombinace Zákona o ochraně ovzduší a Směrnice o Ekodesignu smrtící koktejl pro naše lokální topeniště, mi nemůže dát záruku, že nedojde k přerušení dodávek elektrické energie, bez níž se všechny nízko emisní kotle stanou hromadou nefunkčního šrotu. Na tom nic nezmění ani relativně dlouhá doba (2022), která nám ještě dává možnost klasické kotle schopné vytápet domy bez čerpadla samotíží používat.

Až apokalypsa bezproudí v zimním období přijde, bude mít stát plné ruce práce se záchranou lidí žijících na velkých centrálně vytápěných sídlištích. Hádejte, jestli mu zbudou síly a prostředky i pro nás na venkově? Proto volám krby, pece, kamna a klasické kotle do každé rodiny! Buďte připraveni!

Mám přírodu a náš svět rád, když ale jde o teplo rodinného krbu, odmítám myslet srdcem, protože zdravý selský rozum sídlí v hlavě.

Jiří Honza

Jak nebýt bit

Většina z nás by nečekala, že se během olympiády z českého jazyka dostane i na oblíbené pokrmy. A právě těmi jsme v deváté třídě zahájili cestu do okresního kola. V tom školním hledali nespisovná slova a opravovali je na spisovná, hledali chyby v názvech jídel nebo třeba vzpomínali si na podstatná jména, která se nemění při skloňování. V druhé části, ve slohu, jsme psali úvahu. Tudíž jsme s Yvčou očekávaly, že i v okresním kole se setkáme s něčím podobným. Jenže v Táboře na nás čekala hned dvě překvapení. Když jsme dorazily na určené místo, shledaly jsme, že se potýkáme s vysokou konkurencí. Sešli se tu zástupci jak všech základních škol patřících pod Tábor, tak každého z gymnázií. A pak nastalo druhé překvapení – obsah olympiády. Vědomostní část se celá týkala pouze přídatných jmen. Museli jsme rozlišit, kdy slovo napíšeme krátce, a kdy naopak dlouze. Také jsme přemýšleli, jakými větnými členy mohou přídatná jména být.

Zmátlo mě zadání posledního úkolu. Chtěli po nás cosi jako pojmenování oněch větných členů. Abych se přiznala, netušila jsem, co tím myslí, protože příkladem, jež uvedli, bylo sloveso. Netušila jsem, co bych tam měla napsat. V hlavě mi běžela jediná myšlenka – něco zkusím tipnout a třeba neskončím poslední. Odhodlala jsem se k několika slovům, ani sama nevím, co jsem nakonec napsala. Stále jsem si opakovala, že nesmím být poslední. Nechápu, proč mi na umístění tolik záleželo. Snad jsem potřebovala sama sobě dokázat, že jsem si zasloužila reprezentovat svou školu a nezklamala. Když jsem se ale ptala své spolužačky, co do posledního úkolu

uvedla, také prý jen něco odhadla.

Slohový úkol mě velice překvapil. Téma znělo Nejlepší maska. Vymyslela jsem vyprávění o sedmnáctileté dívce, která díky kostýmu svého bratra začala mít ráda společenské akce. Trochu mi působilo potíže dodržet stanovený rozsah práce. Vypisovala jsem teprve začátek a do konce mi zbývalo asi pět řádků. Vyprávění jsem zakončila velmi stručně. Divím se, jak jsem mohla ztratit pouze jeden bod za sloh.

Kupodivu mě neovládala nervozita. Sice jsem se děsila posledního umístění, ale uklidňovala jsem se, že by se mi mohla podařit alespoň slohová část. A pak už bylo na trému pozdě. Jakmile jsem zjistila, že jsem se umístila na čtvrtém až pátém místě, nemohla jsem tomu věřit. I Yvča si vybojovala skvělé umístění. Najdete ji na třináctém až sedmáctém místě výsledkové listiny. Mezi třiceti devíti účastníky se nám oběma povedlo umístit se výše, než jsme vůbec mohly doufat.

Lucie Dražilová

Kdo, co, s čím?

V pátek 12. února 2016 jsme s dětmi ze třídy Stromků v rámci vzdělávacího programu Kdo, co, s čím navštívili autoservis rodiny Merxbauerových v Chotovinách. Děkuji touto cestou za vlídné přijetí, za ochotu a trpělivost, s jakou majitelé ukázali dětem pomůcky, nářadí a další zajímavosti, které ke své práci potřebují. Děti si vyzkoušely, jak se sedí na traktůrku, viděly, jak se vytahuje na laně velká pneumatika, a do jedné obří pneumatiky si mohly i vlézt. Ani nevěděly, že kvůli technické závadě nedorazil velký traktor. Třeba někdy příště, jak nám bylo slíbeno.

Jana Dvořáková

Kamarádi ze ZOO

I letos k nám do školní družiny zavítala paní lektorka za ZOO Hluboká, aby nás seznámila s několika mazlíčky z jejich zahrady.

Přivezla nám ukázat želvu, králíka divokého a korálovku. O každém z nich nám něco pověděla a my se tak dozvěděli, že želva se jmenuje Ferdík, pochutná si na trávě, okurce i jablíčku. Králík Otík je v zahradě od narození. Když mu byly dva dny, přišel o maminku, a tak byl krmený z lahve, takže i když je divoký, na lidi si zvykl a nebojí se.

No a korálovka? Té se někdo v první chvíli lekl! Je to had – škrtič a má nádherné červené zbarvení. Patří k malým škrtičům a dorůstá délky 1 metru a smlsne si jednou za měsíc na myši.

Všechna zvířátka se nám moc líbila, všechna jsme si mohli vzít do ruky a díky penězům, které jsme vybrali (1200,- Kč), jsme se mohli stát na jeden rok adoptivními rodiči jak králíčka Otíka, tak i krásné korálovky.

Yvona Kaňová

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

VYDÁVÁ ZŠ CHOTOVINY

ŠÉFREDAKTOR: Jiří Honza

REDAKČNÍ RADA: Lucie Dražilová, Miroslava Honzová

OBÁLKA: Jiří Honza

ILUSTRACE:

Hana Černá a archiv Školáka

TISK: tiskárna ABC CHOTOVINY

